కాళయుక్త దీపావళి కథల పోటీలో రు. 116/- కన్సొలేషన్ బహుమతి పొందిన కథ

"దీర్ఘ సుమంగళీభవ, శీఘ్రమేవ సుపుత్ర ప్రాప్తిరస్తు"

నిండుగా దీవిస్తున్న అత్తగారిని కళ్ళెత్తి చూసింది సులోచన.

మెడ తిరగని నగలతో, నిండైన పచ్చటి విగ్రహం. దోసెడు వెడల్పంచు పట్టుచీరలో ఆవిడ సాక్షాత్తూ పార్వతీదేవిలా కనిపించింది.

భర్త చిటికెన వేలు పట్టుకొని కుడిపాదం ముందు పెట్టింది సులోచన.

సుభద్రమ్మ మేడ అంతా హడావుడిగా వుంది.

ఆవిడ ఏకైక కుమారుడు నవవధువుతో గృహప్రవేశం చేశాడు.

పోతుంటే తన చెయ్యి తనకే మరీమరీ చూడాలనిపిస్తోంది.

"ఆ అడ్డుకూడా ఈరోజే తీర్చేస్తోం దిటగా సుభద్ర. అందరికీ రాత్రికి పట్టు

ఎండ నెమ్మదిగా జారిపోతోంది.

వాతావరణం చల్లబడుతోంది.

సులోచన ఆలోచనలు క్రమంగా వేడిని పుంజుకొంటున్నాయి.

అగ్గిపుల్ల

నందుల సుశీలాదేవి

ఆడవాళ్ళ పట్టుచీరెల గలగలలతో, పిల్లల హడావుడితో ఇల్లంతా మారుమ్రోగిపోతోంది.

గృహప్రవేశం పీటలమీద నుంచి లేచి లోపలకు వెళ్లింది సులోచన.

పట్టు తివాసీమీద మోకాలిపైన తల వాల్చుకొని కూర్చుంది సులోచన.

చుట్టూ ఆడవాళ్ళు రకరకాల వ్యాఖ్యానాలు చేస్తున్నారు.

"కట్నకానుకలను ఆశించకుండా రూపాన్ని చూసుకొంది సుభద్రమ్మ."

"అసలు ఆవిడది దొడ్డ మనస్సు. పుత్తడి బొమ్మలా పెళ్ళికూతురు కనపడేసరికి పేదయింటి ఆడపడుచని సంశయించకుండా కొడుక్కు చేసుకొంది."

"చేతి చలవ తల్లి మా సుభద్ర. ఇంత కలిమి వున్నా భేషజం అనేదే లేదు."

అత్తగారి పట్ల గౌరవాభిమానాలతో మనసంతా తడిసిపోయింది సులోచనకు.

తన జీవితంలో వూహించని రీతిలో అదృష్టదేవత తనను అందలం ఎక్కించింది

చేతినున్న బంగారు గాజులు మెరిసి రవికెల గుడ్డలూ, వెండి కుంకుమ భరిణలూ పంచి పెడ్తుందటగా...."

దూరంగా కూర్చొని మాట్లాడు కొంటున్న వాళ్ళ కంఠస్వరాలు సులోచన మనస్సులో గిలిగింతలు పెడ్తున్నాయి.

మనస్సులో వరుని రూపం మెదిలింది.

తల్లిలాగా పచ్చని పసిమితో. సున్నితంగా రాకుమారుడిలాగా వుండే పతిని రూపం ఆ కన్నె హృదయాన్ని రాగరంజితం చేసింది.

"అమ్మాయ్ సులోచనా?"

చటుక్కున లేచింది సులోచన.

"అస్తమానూ అట్లా లేవకుతల్లీ! నాకు తవి ఎంతో. నువ్వే అంతే! అత్తలో అమ్మను చూడాలి. సరేకాని బట్టలుమార్చుకొంటావా! భోజనాలు వడ్డించేస్తున్నారు. చూడు. మొహం అంతా ఎట్లా వాడిపోయిందో."

అత్తగారిని అనుసరించింది సులోచన.

మధ్యాహ్నం రవీంద్ర గదిలో సులోచనను రానివ్వ వద్దకోమని చెప్పి బంధువులను పంపే సన్నాహంలో పడిపోయింది సుభద్రమ్మ

మెత్తటి దిండులో కన్నులు గట్టిగా మూసుకొంది.

ఏదో తెలియని అందోళన, లజ్జా శంకలతో కూడిన ఆనందం ఆమె మస్తిష్కమంతటా నిండిపోయింది.

ఆలోచనా జాలర్ల నుంచి తప్పించుకొంటూ చెప్పుల చప్పుడు విని చప్పున తలెత్తింది.

ఎదురుగా తెల్లటి పట్టుబట్టలలో రవీంద్ర నిలబడి వున్నారు. సులోచన తత్తరబాటుగా లేచి నిలబడింది.

రవీంద్ర ఏదో చెప్పబోయేడు.

అంతలోనే ఆ ప్రయత్నం మాని మరుక్షణం బుక్ షెల్ఫ్‌లో తనకు కావల్సిన పుస్తకం తీసుకొని వెళ్ళిపోయేడు.

ఆర్భాటంగా సాయంత్రం వేడుకలు మొదలయ్యాయి.

సుభద్రమ్మ ఇంట పేరంటానికి పిలవక్కరలేకుండానే విపరీతంగా పేరంటాళ్ళు వస్తారు.

పెట్టుపోతలు ఘనంగా వుంటాయి. అంతకుమించి ఆమె ప్రతి వ్యక్తినీ ఆప్యాయంగా పలకరించే తీరు అందర్నీ ఆకర్షించుతుంది.

పేరంటాళ్ళందరూ వెళ్ళిపోయిన

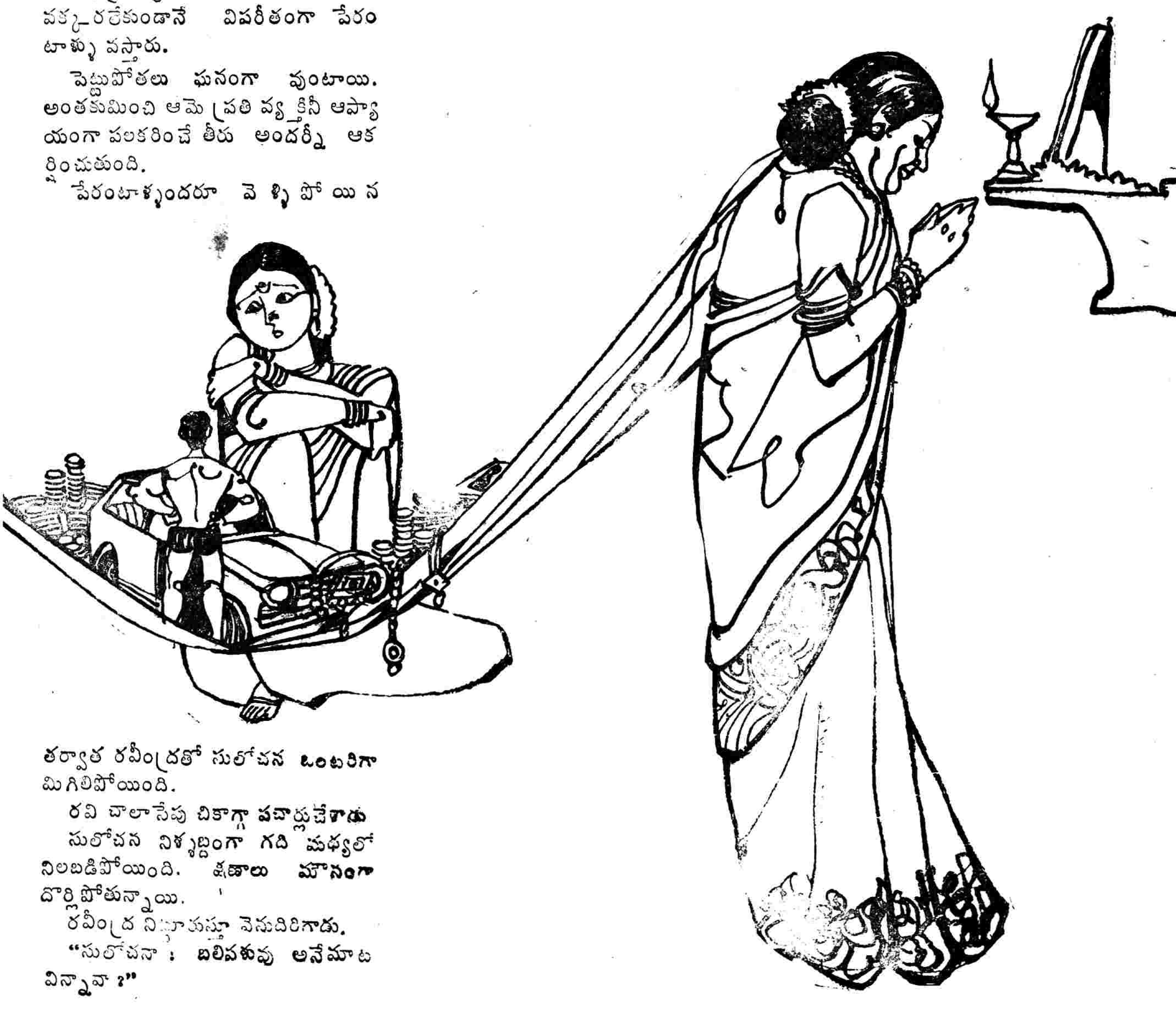

తర్వాత రవీంద్రతో సులోచన ఒంటరిగా మిగిలిపోయింది.

రవి చాలాసేపు చికాగ్గా పచార్లుచేశాడు

సులోచన నిశ్శబ్దంగా గది మధ్యలో నిలబడిపోయింది. క్షణాలు మౌనంగా దొర్లిపోతున్నాయి.

రవీంద్ర నిట్టూరుస్తూ వెనుదిరిగాడు.

"సులోచనా ! బలిపశువు అనేమాట విన్నావా ?"

సులోచన గుండెలు ఝల్లుమన్నాయి.

రవీంద్ర నెమ్మదిగా ఆమెను సమీపించేడు.

"ఈ పెళ్లి మా అమ్మ బలవంతం వల్ల జరిగింది. అమ్మ పట్టుదల వల్లనే నేనీ సంబంధానికి ఒప్పుకొన్నాను."

సులోచన అయోమయంగా అతనివంక చూసింది. రవీంద్ర బాల్కనీగుండా బయట విరజిమ్ముతున్న వెన్నెలను చూస్తూ అన్నాడు.

"నేను ఇంకో అమ్మాయిని ప్రేమించానని అనుకొంటున్నావా? ఈ జన్మకు అటువంటి కోర్కెలు నాకు లేవు. బలి పశువును నేను కాదు. నువ్వు సులోచనా ! నువ్వు ! ఈ ఇంటి వైభవానికి అందమైన కోడలు కావాలి, అన్ని విధాలా అణకువగా వుండాలి. ఈ భవంతిలో వున్న రహస్యాల మేలి ముసుగును అందంగా జలతారు పరదాలా ధరించగలగాలి. నేనొక్కడినే ఇంత ఆస్తికి వారసుడిని, నాకు పేద ఇంటి పిల్లనే ఎందుకు ఎంచుకొంది అమ్మ...."

సులోచన శిలలా వినసాగింది.

అతను అసహనంగా అన్నాడు.

"అసలు నాకు పెళ్ళి ఏమిటి అర్థం లేకుండా. అన్నివిధాలా అమ్మతో వాదించి నెగ్గలేకపోయాను.... కారణం.... కారణం సులోచనా నాకు సంపాదించే సమర్థత లేదు. అమ్మని కాదని ఈ ప్రపంచంలో ఒక్కడినే బ్రతుక్కరాగల సమర్థతా లేదు.... అసలు....అసలు.... ఏవిధమైన సమర్థతా లేని అందమైన విగ్రహాన్ని.

సులోచన చెవుల్లో వేయి సముద్రాల హోరు ప్రారంభమయింది.

చికాగ్గా అన్నాడు రవీంద్ర.

నా గురించి నేను

ఎమెస్కోలో 'సరళ' స్వరాలు, నవలల రూపంలో 'సుజాత, చిగురాకులు' వచ్చాయి.

'ఆంధ్రజ్యోతి, యువ, ఆంధ్రప్రభ, పత్రికలలో గత దశాబ్దంగా కథలు చాలా వ్రాస్తూనే వున్నాను.

విద్యాభ్యాసం ఆంధ్ర యూనివర్శిటీలో ఎనలిటికల్ కెమిస్ట్రీలో పోస్ట్ గ్రాడ్యుయేషన్.

మావారు శ్రీ నుసర్ల సుబ్రమణ్యంగారు బొంబేలో మహారాష్ట్ర ప్రభుత్వంలో పని చేస్తున్నారు. నేను కాకినాడ ప్రభుత్వ స్త్రీల కళాశాలలో పన్నెండేళ్ళనుంచి పని చేస్తున్నాను కెమిస్ట్రీ లెక్చరర్‌గా.

మా పిల్లలు అంజన, మోహన్‌ల పెంపకంతో సాహిత్యపరంగా కొన్నాళ్ళనుంచి అజ్ఞాతవాసంలో వున్నాను.

మంచి పుస్తకాలు చదవటం, మంచి మనస్సున్న స్నేహితులను సంపాదించుకోవటం అంటే చాలా యిష్టం. నా గురించి నేను చెప్పుకోగలిగేది యింతే.

— నందుల సుశీలాదేవి

"ఇవన్నీ నేనే నీకు చెప్పవలసిరావటం నా దౌర్భాగ్యం— నాకు అన్నిరకాల వైద్యపరీక్షలూ పూర్తయాయి. దాంపత్య జీవితం నాకు ప్రాప్తంలేదు. కాని నువ్వీ ఈ విషవలయంలో చిక్కుకున్నావు. నీ జీవితం నీ ఇష్టంవచ్చినట్లు మలచుకో. నాకు ఏం ప్రమేయం లేదు. అమ్మ నీకు ఋతంత్రా ఏ లోటూ రానీయదు. డబ్బుతో పొందగలిగే సౌఖ్యాలన్నీ నువ్వు పొందవచ్చు. స్నేహితుడిగా నన్ను భావిస్తే సరే లేదా, నా మానాన నన్ను బ్రతకనీయి.

అంతలో చెప్పటం ఆపేశాడు.

సులోచన తెలివితప్పి పడిపోతూవుంది.

ఆమెను నెమ్మదిగా మంచం మీదకు చేర్చి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు రవీంద్ర.

ఎప్పటికో తెలివి వచ్చింది సులోచనకు. తలంతా దిమ్ముగా వుంది సులోచనకు.

తన జీవితం ఇట్లా తెల్లవారిపోవలసిందేనా? పెద్దపెట్టున దుఃఖంవచ్చింది సులోచనకు.

నుదుటిమీద చల్లని చేయి పడింది.

"రామచంద్రా! ఎవరి కళ్ళు పడ్డాయో పంటవంటి పిల్ల ఇట్లా ఐపోయింది."

సులోచన చిప్పున లేచింది.

అత్తగారిమీద ఆగ్రహం- తన నిస్సహాయత- పుట్టింటి లేమితనంలోని నేలతనం- సముద్రపుటలలుగా ఆలోచనలు విరుచుకొని పడుతుండగా ఏమీ చేయలేని అశక్తతతో భోరున ఏడ్వసాగింది.

సుభద్రమ్మ కోడలి తల నిమిరింది.

"లేచి మొహం కడుక్కో తల్లీ! తెల్లవారిపోవస్తోంది. ఈ రోజు టైలర్‌ను రమ్మనమన్నాను. కొలతలిస్తే పట్టు జాకెట్లన్నీ కుట్టి తెస్తాడు. చీరలన్నింటికీ నప్పే గుడ్డలు తీసుకొన్నాను..."

సులోచన నెమ్మదిగా లేచింది.

"రవ్వల నెక్లెసు చేయిద్దామనుకొంటున్నాను. నీకు నచ్చిన నమూనా ఏసుకో.-"

సులోచన కళ్ళు తుడుచుకొంది.

"డబ్బు తీసుకొని మధ్యాహ్నం బజారుకి వెళ్ళమ్మా. చిన్నపిల్లలు మీకు ఏం కావాలో పూర్వకాలపుదాన్ని నాకేం తెలుస్తాయి. కావల్సినవన్నీ కొనుక్కో--"

నోట్లకట్టను సులోచన మంచంమీద పెట్టి లేచింది ఆవిడ.

సులోచన నిస్సత్తువ లేచి కూర్చుంది. నోట్ల కట్ట వైపు చూసి

డబ్బు విసిరిపారేద్దామని చేతుల్లోకి తీసుకొంది.

చేయి వణికింది

విసరలేకపోయింది.

తరువాత నెమ్మదిగా లేచి నోట్ల కట్టను భద్రం చేసుకొని మొహం శుభ్రంగా తుడుచుకుని గది బయటకు వచ్చింది.

రోజులు క్రమంగా కరిగిపోతున్నాయి.

కోరిన బట్టలు కొనుక్కోవడం, నచ్చిన సినిమాలు చూడటం, మెచ్చిన నగలు చేయించుకోవటం సులోచన కార్యక్రమాలుగా మారిపోయాయి.

సులోచనను అతి అపురూపంగా చూసుకొంటోంది సుభద్రమ్మ.

వ్యాపారంలో డబ్బు గడించడం తప్ప మరేం ధ్యాసా లేని మామగారూ-

నిరంతరం జపతపాలతో, అన్నదానాలతో మునిగి తేలే అత్తగారూ-

తన పుస్తకాలతో తనదైన ప్రత్యేక ప్రపంచంలో విహరించే భర్తా-

సులోచనకి ఏ విధమైన కట్టడులూ లేవు. సంవత్సరం గడిచేసరికి సులోచనకు ఆ ఇంట్లో ప్రత్యేకమైన స్థానం వచ్చేసింది.

క్రమంగా నగలూ, చీరెలూ సులోచనకు తృప్తినివ్వడం మానేశాయి.

యౌవనం విరగబూసిన ఆమెలో

కోర్కెలు క్రమంగా వళ్ళు విరుచుకోసాగాయి.

ఏ చీర పట్లా ఆసక్తిని చూపించలేని కోడలి ప్రవర్తన సుభద్రమ్మ గమనిస్తూనే వుంది.

ఆ ఇంటిలో సుభద్రమ్మ కన్నుదాటి ఏ సంఘటనా దాటిపోదు.

కోడలిలో అసంతృప్తి పెరగడం సుభద్రమ్మ గ్రహించింది.

ఇంట్లో అంతా వాడుకొనేకారుకాకుండా కోడలి కోసం ప్రత్యేకంగా కారు తెప్పించింది సుభద్రమ్మ.

తిరిగే సులోచనకు కావల్సినంత కాలక్షేపం జరిగిపోతోంది.

చాకులాంటి కుర్రాడు సత్యాన్ని కోడలి కారుకు డ్రైవర్‌గా కుదిర్చింది సుభద్రమ్మ.

సులోచన అందానికి తోడు మంచి పోషణ జరుగుతోంది.

అణువణువూ వయస్సు నిగారింపుతో మెరిసిపోతోంది.

పరవళ్ళు వేసే యౌవనం లత ఆలంబన కోసం తపిస్తూ వుండగా సత్యం ఆమె జీవితంలో ప్రవేశించాడు.

న్యాయాన్యాయాలు గురించి ఇద్దరూ ఆలోచించలేదు.

ముందుముందుగా సులోచన మనస్సు సంశయంతో ఊగిసలాడినా యిరవై ఏళ్ళ పరువం ఆమెను జయించింది.

సత్యంతో సన్నిహితత్వం పెరుగుతూ వుంచే సులోచన అంతరాంతరాలలో బెదురు బుసలు కొట్టసాగింది.

ఓ రోజు రాత్రి అవుట్ హౌస్‌లో వున్న సత్యం గదినుంచి బయటకువస్తూ సుభద్రమ్మ కంటపడి నిలువునా వణికిపోయింది సులోచన.

కోడలిని గమనించనట్లుగానే తన దారిని తాను వెళ్ళిపోయింది సుభద్రమ్మ.

ఆ రోజు సత్యం దగ్గర ఏడ్చింది సులోచన.

"నిజానికి నువ్వే నాకు భర్తవి. ఈ సంపదా వద్దూ, హోదాలూ వద్దు. మనిద్దరం ఎక్కడికైనా వెళ్ళిపోదాం సత్యం."

సత్యం నెమ్మదిగా నవ్వాడు.

"ఇప్పుడు ఇట్లాగే అనిపిస్తుంది. మీఅత్త వేసే మీగడ పెరుగు లేనిదే నువ్వు ముద్ద ఎత్తలేకపోతున్నావు. నాకు నిలకడైన బ్రతుకు తెరువు లేదు. ఈ రోజు ఈ పొంగులో నాతో వచ్చేసినా తర్వాత బతుకంతా బాధపడతావు."

సులోచన మరింతగా అతని గుండెల్లో ఇమిడిపోతూ మరిమాట్లాడలేదు.

అత్తగారికోసం తోటలో పువ్వులు కోస్తూంటే కళ్ళు తిరిగాయి సులోచనకు.

డాక్టరు వచ్చివెళ్ళాక తనలో తానే ముడుచుకొని పడుకొనిపోయింది.

వెన్నువెంట తెలియని ఆందోళన జరజరా పాకింది.

సుభద్రమ్మ లోపలకి వస్తూనే కోడలికి దిష్టి తీసింది. "లంకంత కొంపకి గోరంత వెలుగు రాబోతోంది. ఇన్నాళ్ళకు నేను నాయనమ్మను కాబోతున్నా. చూడు తల్లీ వేళకు పాలూ, పళ్ళూ క్రమం తప్పకుండా పుచ్చుకోవాలి. నీకు ఏ కోరిక వున్నా తీర్చేటందుకు నేనున్నాను...."

సులోచన బెదురుగా ఆమె వైపు చూసింది.

చెక్కుచెదరని చిరునవ్వుతో వున్న ఆవిడను చూడగానే నెమ్మదిగా కళ్ళను దించేసుకొంది.

ఆ తర్వాత సత్యం దగ్గర భోరుమని ఏడ్చింది. "ఈ ఇంట్లో మరి నేను వుండలేను సత్యం. ఇప్పుడైనా నన్ను నీ వెంట తీసుకొని వెళ్ళిపో సత్యం."

సత్యం బాధగా అన్నాడు.

"నాకు ఈ వంద రూపాయల జీతమే ఆధారం. తల్లీ, చెల్లెళ్ళ భారం నా మీదనే వుంది. నాకు స్థిరమైన మంచిపని దొరికితే ఎంత బాగుండును."

సీమంతం వేడుకలు ఘనంగా జరిగాయి.

రవీంద్రలో కూడా ఎటువంటి అసహనం కన్పించలేదు సులోచనకు.

గాథావళి :

కరవని విషసర్పాలు

భారత దేశంలోని హిందువులంతా నాగుల చవితినాడు నాగుపాములకు పూజలు చేసి పాలు పుట్టల్లో పోస్తారు. దేశం మొత్తంలో పాములను పుట్టల్లో ఉన్నవో లేవో చూడకుండా నాగుపాముల పేరుతో పుట్టలకు పూజ చేయటం జరుగుతుంది. అయితే మహారాష్ట్రలోని ఒక కుగ్రామంలో అసలు నాగుపాములకు పూజ చేస్తారు. ఆ వూరిలో రెండు వందల సంవత్సరాలు అంతకు మించిన కాలం నుంచి యిప్పటివరకు పాములు ఎవర్నీ కరవలేదు.

ఆ గ్రామం పేరు సిరాలా. మహారాష్ట్రంలో సతారా జిల్లాలో ఇస్లాంపురికి పన్నెండు మైళ్ళ దూరంలో వుంది. ఆ వూరిలో మాత్రం పాములు ఎవరినీ ఎందుకు కరవవో అది చాల ఆశ్చర్యమైన విషయం. ఏదో ఒక దివ్యశక్తి ఆ గ్రామ ప్రజలను కాపాడుతుందనుకోక తప్పదు. అక్కడివారు అనుకొనేది. నమ్మేది ఏమంటే- అక్కడ పూర్వం ఒక శివభక్తుడుండేవాడు. అతని అపార భక్తికి శివుడు సంతోషించి ఆ గ్రామ ప్రజలను పాములు కరవకుండునట్లు వరం యిచ్చాడంటారు. ఆ ప్రాంతంలో పాములను పటి చంపి అమ్మేవారిని రానివ్వరు. ఏ పామునైనా ఎవరైనా చంపితే ఆ వర ప్రభావం పోతుందని వారి నమ్మకం. అచటివారు నాగపంచమికి మూడు రోజులు ముందునుంచి పూజకు పాములను పట్టి ఒక్కోదాన్ని ఒక్కో కుండలో పెట్టి మూతపెట్టి అలా పోగు చేస్తారు. పాములు ఉన్నాయనుకొనే కన్నాల వద్దకుపోయి ఎండిన ఆకులు కన్నం వద్ద తగులబెడతారు. ఆ పొగకు ఊపిరాడక పాము బయటకు వచ్చినపుడు దానికి గాయం తగులకుండా తలను నొక్కి తోకను పట్టుకొని కుండలో వేస్తారు. నాగపంచమినాడు వాటిని వారి గ్రామంలో ఊరేగింపుగా తీసుకువెళతారు. అచటి ప్రజలు గుమ్మం గుమ్మం వద్ద వాటికి పూజలు చేస్తారు. చిన్నపిల్లలు కూడా ఆ రోజున మెడలో పాములను వేసుకొని తిరగడం తరచు చూడవచ్చు. ఆ రోజు సాయంత్రం వాటినన్నింటిని గ్రామ మైదానంలో బయటికి తీసి ఆ గుంపులను చూసి ఆనందిస్తారు. మర్నాడు ఏ కన్నానికి సంబంధించిన పాముని ఆ కన్నం వద్ద వదిలి వేస్తారు.

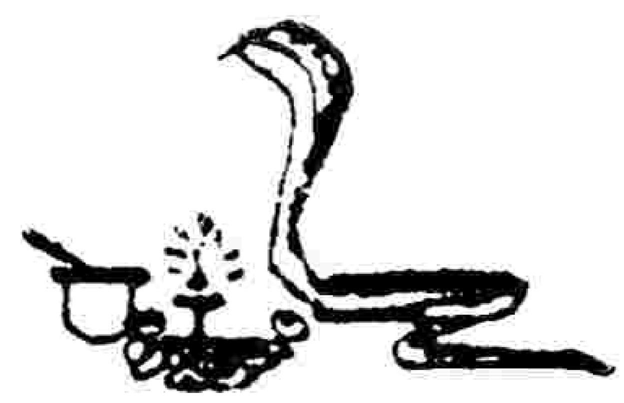

సేకరణ : గుడివాడ అప్పలనాయుడు

బంధువుల పరిహాసాలన్నీ చిరునవ్వుతో స్వీకరించలేదు.

అత్తవారి తత్వాలు సులోచనకు అర్థం కాలేదు. వారి మంచి మనస్సులే కారణమనుకోవడానికి ఆమె [illegible] హృదయం ఒప్పుకోవటంలేదు.

సులోచన మనస్సులో కోటి శంకలు మెదుల్తుండగానే నెమ్మదిగా నెలలు గడిచాయి.

ఊరిలోకెల్లా పెద్ద నర్సింగ్ హోమ్‌లో పురుడు పోయించింది సుభద్రమ్మ.

నౌకర్లు, చాకర్లు నాల్గు కార్ల నిండా చుట్టాలు, ఇంత హడావుడిలో సుభద్రమ్మ గారికి మనవడు పుట్టాడని అందరూ తీపి తిన్నారు.

పదకొండోరోజున పురిటి స్నానం చేయించి బారసాల వేడుకలు అతివైభవంగా జరిపించింది సుభద్రమ్మ.

వచ్చిన పేరంటాళ్ళందరికీ పసివాడిని పట్టుగుడ్డలలో ఎత్తుకొని చూపిస్తూ అంటోంది సుభద్రమ్మ.

"అంతా మా రవి పోలిక. ఆ ముక్కూ, కళ్ళూ అంతా అచ్చుగుద్దినట్లు పుట్టేడు కదూ..

సుభద్రమ్మ పంచి పెట్టిన వెండి బొమ్మలు చూసుకొని మురుస్తున్న బంధు జనం సంతోషంగా తలలు వూపారు.

"ఇంత కాలానికి మా నట్టింట ఈ చిన్నికృష్ణుడు వెలిశాడు...."

అంతకు ముందు

సినీతార : నేనేమీ లక్షాధికారిని పెళ్ళాడలేదు. మా పెళ్ళి అయ్యాకే ఆయన లక్షాధికారి అయ్యాడు.

స్నేహితురాలు : అంతకుముందు ఆయన ఏమిటి?

సినీ : కోటీశ్వరుడు!

కావలసిన మనిషి

యజమాని : నాకు కావలసిన మనిషి ఏడాదికి రెండువేలు సంపాదించగల సమర్థత కలవాడూ. కాని నా దగ్గర వెయ్యి రూపాయలకే పని చెయ్యటానికి ఇష్టపడేవాడూ అయివుండాలి.

—జె. రాఘవేంద్రరావు. గుడివాడ

అత్తగారు సంబరంగా చెప్పే మాటలు సులోచనకు మంటలు పుట్టిస్తున్నాయి.

సులోచనకు సత్యం భోజనం చేశాడో లేదో తెలియటంలేదు.

పుట్టిన బిడ్డను సత్యానికి చూపాలని ఆమె మనస్సు తహతహలాడిపోతోంది.

ఎప్పుడూ పదిమంది చుట్టూ వుండటంతో అసలు సత్యాన్ని పలకరించే సాహసం కూడా చేయలేకపోతోంది.

నెమ్మది నెమ్మదిగా బంధువులంతా తమ తమ యిళ్ళకు వెళ్ళాక సులోచనకు వూపిరి సలిపినట్లయింది.

సమయం చూసుకొని అత్తగారిని సమీపించింది. నెమ్మదిగా అంది.

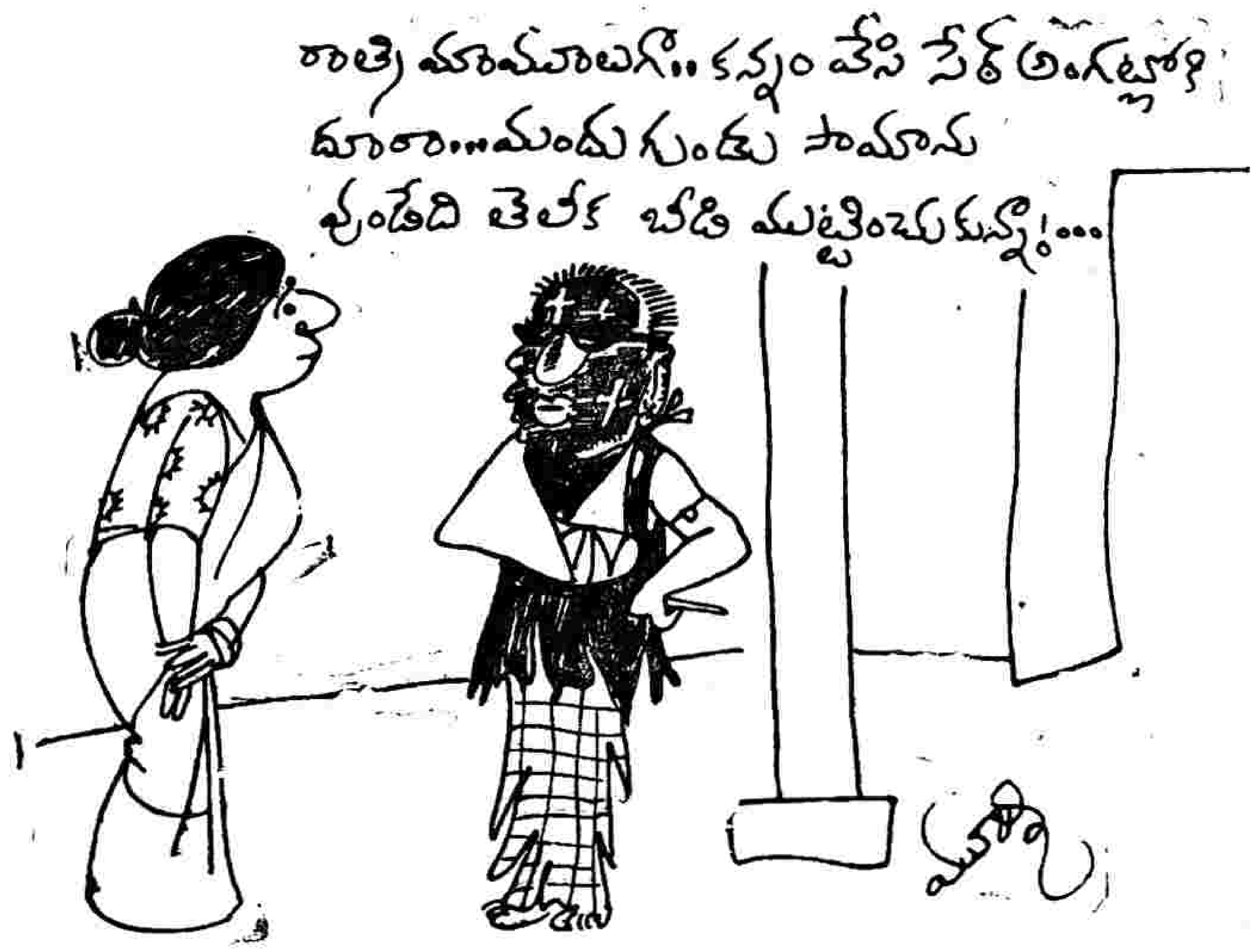

"బాబుకి కొన్ని వస్తువులు కావాలి. బజారుకి వెళ్ళివస్తాను. చిన్న కారు తీసుకొని వెళ్ళనా?"

సుభద్రమ్మ ప్రేమగా అంది.

"వెళ్ళు తల్లీ! జాగ్రత్తగా వెళ్ళు. తొందరగా వచ్చెయ్."

అత్తగారు అంత సులువుగా అంగీకరిస్తారని అనుకోని సులోచన తొందర తొందరగా తయారయి బయటకు వచ్చింది.

కారు తీసుకొని వో ముసలి డ్రైవర్ వచ్చాడు,

సులోచన నిర్ఘాంతపడింది. "సత్యం ఎక్కడ?" ఆత్రుతగా అడిగింది.

అతను వినయంగా అన్నాడు.

"అతని బదులుగానే నన్ను వేసుకొన్నారమ్మా! సత్యాన్ని మానిపించి వారం పైగానే అయింది...."

సులోచన చెవుల్లో పిడుగులు పడ్డాయి. కంఠం పొడారి పోతుండగా అంది.

"అతను ఎక్కడ పనిచేస్తున్నాడు?"

"పెద్దమ్మగారి దొడ్డబుద్ధి తమకు తెలియన్ది దేముందమ్మా! ఆరు నెలల జీతం యినాముగా ఇచ్చారు. వాళ్ళవూరు తూర్పు వైపుట. అక్కడ ఏదో పని చూసుకో వచ్చునని వెళ్ళిపోయాడు. రండమ్మా! కారు తెచ్చాను."

"వద్దులే" అంటూ లోపలకు వచ్చేసింది.

ఆగ్రహావేశాలతో అణువణువునా వణికిపోయింది సులోచన.

వేగంగా అత్తగారు వున్న చోటుకి వెళ్ళింది.

దేముడి పూజకు కూర్చునివుంది సుభద్రమ్మ.

సులోచనకు ఏం మాట్లాడాలో తెలియలేదు; సుభద్రమ్మ కోడలిని చూసింది.

"అదేమిటి బజారుకి వెళ్ళలేదా?"

కోడలి సమాధానంకోసం చూడకుండానే అంది సుభద్రమ్మ.

"పోనీలే! చల్లగాలిలో తిరక్కుండా వచ్చేసేవు. అసలే పచ్చి ఒళ్ళు జాగ్రత్తగా వుండాలి...."

ప్రమిదలో వత్తిని అగ్గిపుల్లతో వెలిగించి, దానితోనే వత్తిని ఎగసనదోసి, దీపం ప్రకాశిస్తూ వుంటే పుల్లను గిరవాటు వేసింది సుభద్రమ్మ.